

MARIA

middelares en koningin

 Dimpna en Geel

 Heiligen, wegwijzers
naar God

 Maria in de islam

Dimpna, Maria en andere heiligen

In een van zijn brieven roept de apostel Paulus de christenen van Korinthe op om heilig te worden. In de nieuwe Bijbelvertaling klinkt het dat ze zichzelf moeten ‘reinigen van alle lichamelijke en geestelijke smetten’ en ‘vol ontzag voor God’ hun hele leven moeten heiligen. Die oproep geldt tweeduizend jaar later ook voor ons. We geven er gehoor aan, zij het met vallen en opstaan.

Pater Damiaan, Theresia van Lisieux, Carlo Acutis, Franciscus van Assisi, Edith Stein: het zijn slechts enkele van de vele duizenden mannen en vrouwen van wie de naam op de officiële heiligenkalender staat. Het zijn mensen met heel verschillende karakters en manieren van doen. Om het met een geleerder woord te zeggen: ze hebben elk hun eigen charisma. Dat maakt dat er altijd wel een heilige is voor wie we een boon hebben en tot wie we eerder een gebed zullen richten.

Maar hoe word je heilig? Wanneer krijgt iemand het woord ‘Sint’ voor zijn of haar naam? Is daar echt een mirakel voor nodig? Hoeveel heilige mannen en vrouwen zijn er eigenlijk in de Kerk? Waarom herdenken we hen op hun sterfdag en niet op hun verjaardag? We vroegen het aan theoloog Hans Geybels (KU Leuven), die heiligen ‘wegwijzers naar God’ noemt (p. 11-13).

In dit nummer maken we kennis met een heilige van bij ons. Dimpna was volgens de legende een Ierse prinses die, op de vlucht voor haar waanzin-

nig geworden vader, in de Kempen belandde. Ze stierf een gruwelijke dood nabij Geel. Waarom dat plaatsje tot vandaag wereldwijd bekend is, en wat de heilige Dimpna daarmee heeft te maken, lees je in de bijdrage van Janna Lefevere, conservator van het Geelse Gasthuismuseum (p. 6-8).

Uiteraard hebben we in dit nummer ook aandacht voor de heilige die qua populariteit met kop en schouders boven alle anderen uitsteekt: Maria, de moeder van God. Een oude West-Vlaamse uitdrukking inspireerde pastor Ko Schuurmans tot een beschouwing over het feest van Maria-Geboorte, dat we op 8 september vieren (p. 28-29). Een week later herdenken we met Onze-Lieve-Vrouw van Smarten het leed dat Maria heeft doorstaan aan de voet van het kruis. Pater Ghislain schrijft erover in de rubriek ‘We bidden voor en met elkaar’ (p. 32-33).

Tot slot raden we je aan om zeker het artikel van Paul Abou Naoum te lezen (p. 26-27). In het vorige nummer schreef priester Paul over de rol van Maria in de Koran. Dit keer laat hij ons kennismaken met een bijzonder fenomeen: christelijke bedevaartsoorden in Turkije, Algerije en elders waar ook moslims graag komen om er Maria eer te bewijzen. Hoopvolle tekenen in een wereld waar veel christenen, joden en moslims vergeten dat ze allemaal kinderen van dezelfde God zijn.

*Glenn Geeraerts,
redacteur*

Inhoud

4-5

De radicaliteit van het christelijk geloof (3) *Jos Van den Bergh*

6-8

Dimpna en Geel (1) *Janna Lefeverre*

9-10

Jouw tijdschrift aan halve prijs?

11-13

'Heiligen zijn wegwijzers naar God' *Hans Geybels*

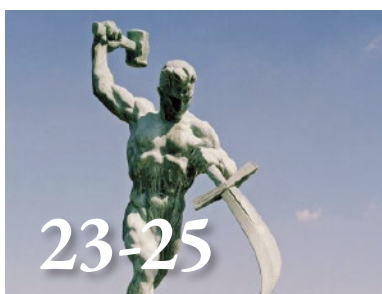
16-17

Wie de ark binnenging, werd gered *Florence Paul*

20-22

Wees gegroet ... in Scherpenheuvel *Luc Van Hilst*

23-25

Welkom bij de bron *Leo Palm*

26-27

Maria in de islam (2) *Paul Abou Naoum*

28-29

Een zwaluw die ons dichtert bij God brengt *Ko Schuurmans*

30-31

Doe het voor Mij! *Karin Biedermann*

Gebeden	14-15, 18-19
We bidden voor en met elkaar	32-33
Tombola – Lourdes in België.....	34
Puzzelpagina.....	35
Gebedsintentie van de paus	36

‘Heiligen zijn wegwijzers naar God’

Op de kalender volgen ze elkaar op: heilige mannen, vrouwen en kinderen. Weet iemand eigenlijk nog hoeveel heiligen er zijn? Is er echt een mirakel nodig vooraleer de Kerk iemand als heilige erkent? Hans Geybels zocht het voor ons uit.

Heiligen zijn overal aanwezig in de katholieke Kerk. Wie een kerk binnentapt, kan er niet omheen: het gebouw staat vol heiligenbeelden of er zijn wel enkele muurschilderingen of schilderijen met heiligen op. Sommige van die beelden kennen een heuse verering. De meeste lezers weten zelfs voor welk probleem ze zich tot welke heilige moeten richten. Apollonia tegen tandpijn, Hubertus voor de dierenzegening, Antonius van Padua voor het terugvinden van verloren voorwerpen ...

Maar wat is een heilige? Heilig is eigenlijk een etiket dat iemand krijgt. Je wordt dus nooit als een heilige geboren. Je kunt enkel door de Kerk heilig verklaard worden. De Kerk doet dat wanneer ze van iemand vindt dat die Jezus' leven goed geïmitteerd heeft of met andere woorden dat die een navolgenswaardig voorbeeld is van christelijk leven.

MIRAKEL NODIG

Een heiligverklaring is een proces in drie stappen. Wanneer iemand overlijdt en die persoon heeft een reputatie van heiligheid, dan ontstaat er vaak verering op het graf van die persoon. De bisschop wordt dan genoodzaakt om een onderzoek in te stellen: mag die persoon wel vereerd worden? Is het wel een mogelijke heilige? Wanneer het onderzoek wordt opgestart, krijgt de kandidaat-heilige het statuut van ‘Dienaar Gods’. Als men in Rome (in het Dicasterie van de Heiligverklaringen) het dossier ontvankelijk verklaart voor mogelijke heiligverklaring, krijgt de persoon de titel van ‘Eerbiedwaardig’.

Als de kandidaat geen martelaar is, dan moet er bij de christelijke biografie van de kandidaat een

Heiligverklaringen, zoals die van John Henry Newman (en anderen) op 13 oktober 2019, verzamelen een massa volk op het Sint-Pietersplein in Rome.

mirakel toegevoegd worden. Meestal gaat het om een wonderbaarlijke genezing. Een commissie van dokters (en geen theologen) beslist of de genezing een medisch wonder is. Daarna moet een theologische commissie onderzoeken of de genezing op voorspraak van de kandidaat-heilige is gebeurd. Als beide commissies zich positief uitspreken, wordt aan de paus gevraagd of hij de kandidaat wil zalig verklaren.

GEWONE MENSEN

Na de zaligverklaring kan die persoon heilig verklaard worden. Men doet daarvoor het hele zaligverklaringsproces gewoon over. Het is dus een soort van cassatie, zouden wij in België zeggen. Er is alleen een extra wonder nodig. Als dat »

Een bedevaarster poseert voor de grot in Lourdes.
De verering van de maagd Maria kwam laat op
gang doordat ze geen martelares was.

Om Jezus na te volgen hoef je niet perfect te zijn

wordt goedgekeurd, kan aan de paus gevraagd worden om de zalige heilig te verklaren.

Een zalige mag enkel vereerd worden in het bisdom waarvan zij of hij deel uitmaakt en door de orde of congregatie waarvan zij of hij deel uitmaakt (maar dan over de hele wereld). Een heilige mag overal ter wereld vereerd worden. Met andere woorden, toen pater Damiaan nog een zalige was mocht hij enkel vereerd worden in het aartsbisdom Mechelen-Brussel en door de paters picpussen van over de hele wereld. Vandaar zijn grote verering in Hawaï. Nu hij heilig is verklaard, mogen overal ter wereld kerken voor hem opgericht worden.

Een heiligverklaring start dus vanuit de gewone mensen die iemand beginnen te vereren. Ze dwingen de Kerk als het ware om een proces te starten. In uitzonderlijke gevallen werkt de Kerk op eigen houtje. De Kerk heeft op die manier Jan Van Ruusbroec zalig verklaard. Jan leefde teruggetrokken in het Zoniënwoud en van spontane verering kon dus geen sprake zijn, maar de Kerk oordeelde dat hij zo ongelooflijk belangrijk is vanwege zijn mystieke geschriften, dat ze hem zalig verklaard heeft. Tot op heden blijft Ruusbroec de meest vertaalde Nederlandstalige auteur.

VEREERD, NIET AANBEDEN

Ik heb tot nog toe gesproken over de verering van zaligen en heiligen. In sommige artikelen of boeken wordt gesproken over de *aanbidding* van de heiligen, maar dat is fout. Alleen God (en dus de Heilige Drievuldigheid) mag aanbeden worden. Heiligen worden 'slechts' *vereerd*.

Het heiligverklaringsproces kan heel lang duren en daardoor veel kosten. Dat is de reden waarom de meeste heiligen religieuzen zijn. De religieuze ordes en congregaties beschikken doorgaans over de tijd en de middelen om het proces te blijven opvolgen. Bij gewone gedoopten is dat allemaal minder vanzelfsprekend, maar toch zijn gewone mannen en vrouwen en soms zelfs gehuwden heilig verklaard in de geschiedenis. De jongste gelovige die heilig verklaard is, is zelfs een tiener: Carlo Acutis.

GEBOREN IN DE HEMEL

Niemand weet hoeveel heiligen er precies zijn. Veel hangt af of je bijvoorbeeld de 6.000 martelaars van het Thebaans legioen of de 11.000 maagden van de heilige Ursula meerekent ... Op de huidige heiligenkalender staan een zesduizendtal namen. Feit is dat Johannes Paulus II en Franciscus samen meer mensen hebben heilig verklaard dan al hun voorgangers samen! De massale heiligverklaringen zijn een fenomeen van de laatste vijftig jaar.

Elke heilige wordt herdacht op haar of zijn aardse sterfdatum (officieel de geboortedag van de heilige genoemd omdat die dan in de hemel geboren wordt). Met andere woorden: over de heilige Nicolaas weten we enkel dat hij de bisschop van Myra was en ... dat hij gestorven is op een zesde december. Een uitzondering is Johannes de Doper, van wie we de geboorte- én sterfdatum herdenken.

HEILIGEN IN SOORTEN

Tijdens de eerste vier eeuwen van het christendom moest je een martelaar zijn om heilig

verklaard te worden. Enkel martelaars werden vereerd. Veel van de martelaars blijven tot op heden bekend: Agnes, Lucia, Barbara, Laurentius, Stephanus ... Ook Jezus' apostelen zouden allemaal de marteldood gestorven zijn. In het mei-juninummer van dit tijdschrift heb ik er al op gewezen dat de verering voor Maria pas laat begint, net omdat ze geen martelares was. Wanneer het christendom eind vierde eeuw de Romeinse staatsgodsdienst wordt en daarmee de christenvervolgingen daar stoppen, worden martelaars zeldzamer en ontstaan nieuwe categorieën van heiligen.

De eerste nieuwe categorie van heiligen zijn de belijders. Dat zijn de vrouwen en de mannen die weliswaar niet gestorven zijn voor hun geloof, maar die wel aan sterke verstervingen deden om Jezus te kunnen navolgen: door zich terug te trekken in de woestijn en zich geheel te wijden aan gebed, door straf te vasten ... Ze zouden bereid zijn te sterven voor hun geloof, maar er waren geen vervolgingen meer. Een speciale categorie van belijders zijn de maagden. Het gaat om vrouwen die hun seksualiteit hebben opgegeven ter wille van Christus. Andere categorieën van belijders zijn pausen, bisschoppen, abten, weduwen ...

NIERSTENEN EN VERLOREN VOORWERPEN

Ik heb er aan het begin van dit artikel al op gewezen dat de meeste gelovigen vertrouwd zijn met de specialisaties van de diverse heiligen. De redenen daarvoor zijn uiteenlopend. Soms heeft het te maken met het marteltuig. Laurentius is levend verbrand op een rooster en is daarom de patroon van de brandweerlui en de patroon tegen brandwonden. De diaken Stephanus is gestenigd. Hij is patroon van de diakens en geneest nier- en galstenen. Soms heeft dat patronaat te maken met iets uit de biografie van de heilige. Slechts weinigen weten waarom Antonius van Padua aangeropen wordt om verloren voorwerpen te vinden. Het heeft – kort gezegd – met iets te maken uit zijn leven. Antonius had een boek omdat hij instond voor de opleiding van de jonge franciscanen. Op een dag werd dat belangrijke boek gestolen! Antonius begon vurig te bidden, de boef kwam onderweg tot inkeer en bezorgde het boek meteen terug.

VEILIGE GIDSEN

De heiligen blijven niet alleen populair vanwege hun patronaten waarmee ze de gelovigen bijstaan. Voor hun belangrijkste betekenis verwijs ik graag terug naar het begin van dit artikel: het zijn wegwijzers naar God, met de maagd Maria op kop. Het zijn veilige gidsen. Met vallen en opstaan hebben ze getracht Jezus na te volgen. Het zijn inspirerende bakens die aantonen dat de navolging van Jezus mogelijk is en dat je er niet perfect voor hoeft te zijn.

De heiligen tonen ook aan dat er verschillende charisma's nodig zijn in de Kerk. Sommigen zijn heel grote geleerden (Thomas van Aquino, John Henry Newman), anderen blinken uit in de naastenliefde (Jan Berchmans, Elisabeth van Hongarije, Moeder Teresa van Calcutta), weer anderen zijn bekend voor hun eenvoud (Benedictus Labre, Niklaus van Flüe). Sommigen werden stokoud (zoals de 105-jarige Antonius met het varken), anderen stierven nog voor ze volwassen waren (Carlo Acutis). Iedereen maakt dus kans!

Hans Geybels

Autosleutels kwijt? Dan moet
Sint-Antonius mee helpen zoeken ...

Wees gegroet... in Scherpenheuvel

GODS WONDERWERKEN

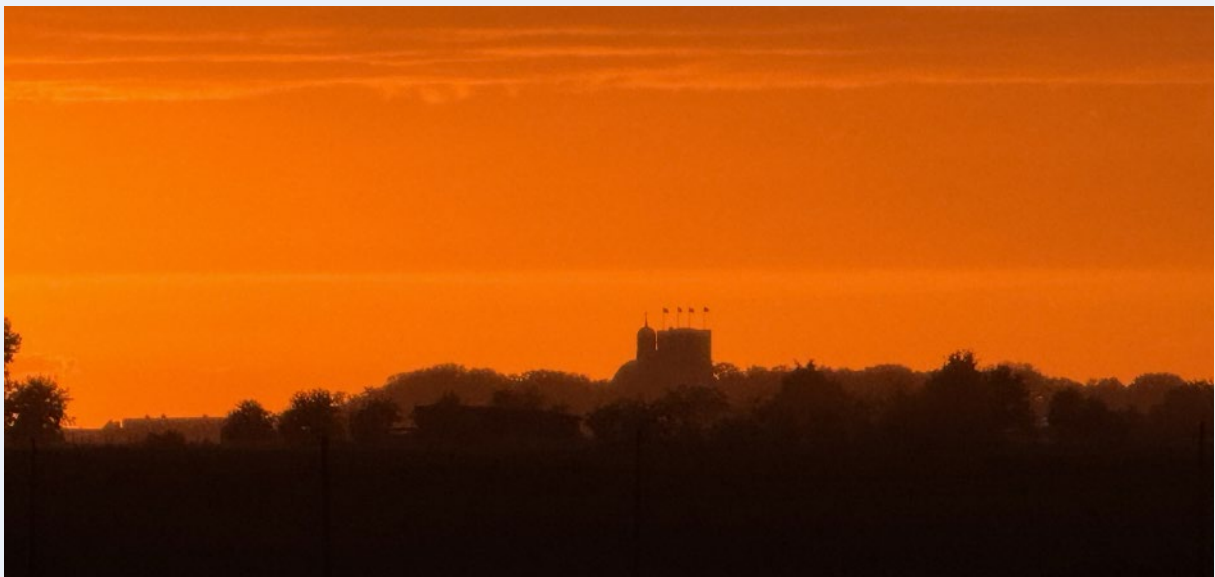
In een tijd als de onze waarin het ‘begrijpen’, het ‘vatten’ en het ‘bevatten’ van de dingen zo belangrijk wordt gevonden, dreigt de ‘verwondering’ in het gedrang te komen. Het is bijna verdacht om nog verwonderd te zijn. Is het nog wel mogelijk om verwonderd te zijn? Wie zich verwondert over de dingen wordt al vlug als naïef weggezet, niet de moeite om naar te luisteren.

En toch is de ‘verwondering’ een grondhouding voor de gelovige. Maria gaat ons in de verwondering voor als eerste gelovige van het nieuwe verbond. Ze is verwonderd over de boodschap die de engel aan haar brengt. Nog meer verwonderd is ze als ze die boodschap met geloof beantwoordt: ‘Mij geschiede naar uw woord.’ In haar Magnificat bezingt ze de wonderwerken die de Heer aan haar deed. Verwonderd zal ze blijven wanneer ze Gods zoon ter wereld brengt, opdraagt in de tempel, terugvindt in de tempel, ziet aan het kruis.

Verwonderd over alles wat over Hem gezegd wordt, slaat ze dat alles op in haar hart. Dat is de plaats waar de verwondering bewaard wordt omdat ze de liefde voedt, ook de hoop en het geloof.

Er is zoveel waarover we ons blij kunnen verwonderen en wat verder, dieper en hoger reikt dan ons begrijpen vermag. Ook wij zijn zo vaak getuige van Gods wonderwerken in ons eigen leven en dat van anderen. Wekt dit nog verwondering op? Slaan we al die genadegaven op in ons hart of in ons vergeetachtige hoofd? Vinden ze een weg naar ons gebed, onze lofzang, onze liturgie? Waar het hart van vol is, loopt de mond van over. Moge ons hart vervuld zijn, overvloedig, van Gods genade zodat we met de mond, met handen en voeten, met heel ons leven kunnen getuigen dat Hij leeft! De verwondering is daartoe de eerste aanzet.

Luc Van Hilst, pastoor

BEZINNEN BIJ ONZE-LIEVE-VROUW

Afgelopen zomer kwam een groep priesters, diakens en pastoraal werkenden uit het dekenaat Waterloo op bezinning in Scherpenheuvel. Aan de hand van wat we dagelijks aan genade mogen meemaken bij Onze-Lieve-Vrouw van Scherpenheuvel, gingen we dieper in op hoe we die genade verder kunnen laten groeien in ons dienstwerk aan de mensen die de Heer aan onze herderlijke zorg toevertrouwt. Een fijne dag met fijne mensen! Diezelfde dag kwam ook een groep uit Brussel, Source Vive, met een vijftigtal bedevaarders met de vraag om een getuigenis over het bedevaartsoord. Ook voor hen – en ons – werd het een mooie ervaring om te kunnen delen van wat Maria hier tot stand brengt. Bronnen van hoop, geloof en liefde spreken altijd aan en helpen ons vooruit.

PROFICIAT, MONSEIGNEUR!

Op 8 juli vierde mgr. Jan De Bie, voormalig hulpbisschop van kardinaal Danneels en vicaris-generaal voor het vicariaat Vlaams-Brabant en Mechelen, de 65ste verjaardag van zijn priesterwijding. Op de zondag erna hebben we voor hem gebeden in de viering en hem de zegen met het genadebeeld gegeven uit dank voor zijn getuigenis als priester, missionaris, bisschop en al vele jaren in dienst van de bedevaarders.

IN DE VOETSPOREN VAN DAMIAAN

Paters en zusters van de Heilige Harten van Jezus en Maria ('picpussen') uit de hele wereld waren deze zomer met een veertigtal te gast in ons land. Ze verbleven in het onthaalcentrum Huis van Maria. Vieren in de basiliek waar hun beroemde heilige confrater Jozef De Veuster ook had gebeden, was voor hen een bijzondere ervaring ... en voor ons natuurlijk ook!

FEEST VOOR MARIA MAGDALENA

Op 22 juli vierden we het feest van de heilige Maria Magdalena. Apostel der apostelen wordt ze genoemd door kerkleraren, en dat is ze ook als eerste die de verrezen Heer heeft gezien en van Hem de opdracht kreeg dit aan de apostelen te verkondigen. De kern van ons geloof wordt aan Maria Magdalena het eerst geopenbaard; ze is dan ook een echte liefhebster die vervuld was van de liefde van Christus en dit ook toonde met de dure nardusbalsem waarmee ze zijn hoofd zalfde vlak voor Hij zijn passie inging. Maria Magdalena is ook de copatrones van de basiliek en parochie en de patrones van de pastorale zone Scherpenheuvel. Voor de tweede maal organiseerden we een bijeenkomst voor de vrijwilligers, medewerkers en liefhebbers in onze pastorale zone en in het bedevaartsoord.

HET BEDEVAARTSOORD NODIGT UIT

Zondag 4 oktober om 14 uur: rozenkrans op de rozenkransweg met aansluitend de zegen met het genadebeeld in de basiliek.

Banneux

Welkom bij de bron

[HTTPS://BANNEUX-ND.BE/NL](https://banneux-nd.be/nl)

GEEN ZWAARDEN, MAAR PLOEGIJZERS

‘Zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegijzers en hun speren tot snoeimessen. Geen volk zal meer het zwaard trekken tegen een ander volk, geen mens zal nog de wapens leren hanteren’ (Js 2, 4). Zwaarden omsmeden tot ploegijzers: toen de profeet Jesaja deze woorden uitsprak, kon hij niet vermoeden dat ze bijna drieduizend jaar later tot het motto van de vredesbeweging zouden uitgroeien. Geen mens zal nog de wapens leren hanteren ... Velen willen niet ten strijde trekken, maar vrede stichten. Dat vraagt een radicale ommekeer, van een economie die in het teken staat van de oorlogsmachine naar een maatschappij die resoluut kiest voor vrede. Van bloed doordrenkte slagvelden maken plaats voor akkers met wuivend graan dat

‘Laat ons zwaarden omsmeden tot ploegijzers.’
Monument voor het VN-hoofdkwartier in New York

straks het dagelijks brood van de mens zal worden. Zwaarden worden ploegijzers. Geen tanks, maar maaidorsers. Tractoren in plaats van legertanks.

Vrede begint vandaag

Een radicale omslag in economie en politiek alleen is niet voldoende. Er is een grondige mentaliteitswijziging nodig, een ommekeer in de geest en in het hart van de mensen. Wanneer een mens écht luistert naar de stem van zijn hart, wanneer hij afdaalt in de diepte van zijn wezen, zal hij een fundamentele waarheid ontdekken. Dan pas vindt hij het antwoord op deze twee vragen: wie ben ik en waar ben ik?

‘Ik ben leven dat leven wil te midden van leven dat leven wil.’ Zó drukte de beroemde dokter Schweitzer het uit. Eenvoudige woorden, maar ze zijn goud waard. Ze drukken een diepe eerbied voor het leven uit. Natuurlijk spreekt Albert Schweitzer hier niet alleen als arts en filosoof, maar ook als pastor en theoloog. Het verlangen dat we in ons binnenste ontdekken, stemt overeen met Gods wil, met wat Hij van ons verlangt. ‘Leef! Blijf in leven!’ zegt de Heer door de mond van de profeet Ezechiël (Ez 16, 6). En in het Johannesevangelie zegt Jezus in feite hetzelfde: ‘Ik ben gekomen om hun het leven te geven in al zijn volheid’ (Joh 10, 10).

Er komt een dag, zo klinkt het bij de profeet Jesaja, dat alle volken tot inzicht zullen komen. Ze zullen beseffen dat het afzweren van oorlog en geweld heilzaam is voor ieders leven. Maar Jesaja spreekt over de eindtijd; hij heeft het over de vrede die zal heersen aan het einde der tijden. Dat nieuwe tijdperk zal pas aanbreken in het rijk Gods.

Toch is het in onze tijd al mogelijk om een teken van vrede te stellen. Dat is niet zonder gevaar. Wie zich vandaag inzet voor vrede, loopt vaak risico's. »

Banneux

Welkom bij de bron

[HTTPS://BANNEUX-ND.BE/NL](https://banneux-nd.be/nl)

Soms komt zelfs het eigen leven in het gedrang. Al te vaak zien we dat vreedzame protesten bloedig en met bruto geweld worden neergeslagen. Af en toe lukt het toch en worden kiemen van vrede gezaaid. Zulke momenten bieden hoop en troost. Een mooi voorbeeld is wat er in 1989 in de DDR is gebeurd.

Protestantse wortels

De vredesbeweging in Oost-Duitsland heeft zijn wortels in de protestantse Kerk. In de vroege jaren zestig werd in de DDR de dienstplicht ingevoerd; later werd militaire vorming er zelfs een verplicht vak in de middelbare school. De Kerk stond van meet af aan gewetensbezwaarden bij. Het vredeswerk van de Kerken was de SED, de communistische partij, een doorn in het oog. De partij liet al gauw het symbool van de beweging verbieden. Het huidige symbool gaat terug op een kunstwerk van de Sovjet-Russische artiest Jevgeni Voutchetch. Hij creëerde in 1957 het monumentale werk 'Zwaarden tot ploegscharen', dat aan de Verenigde Naties werd geschonken en tot vandaag voor het New Yorkse hoofdkwartier van die organisatie staat. De sculptuur beeldt een gespieerde man af die, de hamer in de hand, een zwaard omsmeedt tot een ploegschaar. Het beeld raakte wijdverbreid in de vorm van insignes, badges en vlaggen. Nadat het dragen ervan verboden werd, toonden de tegenstanders zich van hun vindingrijkste kant: ze naaiden het embleem prompt aan de binnenkant van hun jas of mantel.

Bidden als vreedzaam verzet

Het jaar 1989 is het hoogtepunt voor de vredesbeweging. Sinds 1981 wordt op verschillende plaatsen in de DDR collectief voor vrede gebeden. Het initiatief begint in Leipzig, maar dijt al gauw uit naar andere steden. De bijeenkomsten krijgen vanaf het midden van de jaren tachtig steeds meer een politiek karakter. Elke maandag komen duizenden mensen samen voor een gebedswake, telkens gevolgd door een vreedzame demonstratie. De SED zet de kerkelijke hiërarchie meer en meer onder druk. Door politieagenten in te zetten en willekeurig betogers op te pakken, wil de overheid het protest versmachten. In de zomer van 1989 wordt het spannend, want almaar meer betogers geven te kennen dat ze de

DDR willen verlaten – iets wat de partij verbiedt. 'Wij willen eruit!' klinkt het moedig en onbevreesd. Dat de revolutie slechts enkele maanden later zal uitbreken en bovendien grotendeels gewelddoos zal verlopen, durft in september 1989 niemand te vermoeden. Elke maandagavond staan honderden politiemannen en medewerkers van de Stasi, de geheime dienst, klaar om in te grijpen. Op elk moment kan de boel ontploffen. Men probeert niet te denken aan wat er vlak voor de zomer is gebeurd in China. Het leger, geconfronteerd met demonstrerende studenten, richtte een bloedbad aan op Tian'anmen, het Plein van de Hemelse Vrede in Beijing. De beelden zijn op ieders netvlies gegrift.

Dat het vreedzame, geweldloze protest in november 1989 zou leiden tot de val van de Berlijnse Muur en zelfs tot het verdwijnen van het IJzeren Gordijn tussen Oost en West zou leiden, mag als een gelukkige wending in de geschiedenis worden beschouwd. Een hoopvol teken: geweld en brutaliteit hoeven niet altijd het laatste woord te hebben.

*Leo Palm,
rector*

Een restant van de Muur in Berlijn, net na de val: DDR-burgers liepen massaal naar de uitgang

Banneux

Welkom bij de bron

[HTTPS://BANNEUX-ND.BE/NL](https://banneux-nd.be/nl)

Geweldloos protest in Leipzig in de herfst van 1989

GELOOF KAN BERGEN VERZETTEN

Een spreekwoord dat we allemaal kennen, zegt dat geloof bergen kan verzetten. En soms klopt het ook, de geschiedenis van de mensheid geeft ons talrijke voorbeelden. Hoe de dingen door volhardend geloof en gebed ten goede kunnen veranderen, in situaties waaruit alle hoop was weggevloeid. Geloven en bidden – dat wekt bij veel mensen de hoop op genezing, de hoop op verbetering. Een voorbeeld daarvan is het Franse bedevaartsoord Lourdes, waar jaarlijks duizenden pelgrims naartoe trekken en waar sinds de verschijningen van Maria in 1858 intussen zeventig door de Kerk erkende wonderbaarlijke genezingen hebben plaatsgevonden.

Maar er zijn ook andere plaatsen waar, door de kracht van het gebed en het geloof, dingen gebeurd zijn die ons ‘verwonderen’ – dingen die wonderbaarlijk lijken. In de recente geschiedenis denk ik aan de maandaggebeden in Leipzig. Op initiatief van dominee Christoph Wonneberger kwamen duizenden mensen, elke week opnieuw en zelfs jarenlang, bijeen om voor de bevrijding van de bevolking van de DDR te bidden. Velen zijn in die bijeenkomsten het begin van de val van de Muur, een bevrijding die zonder bloedvergieten is verlopen. Een klein wonder.

*Helga Wieser,
pastor*

We bidden voo

AAN DE VOET VAN HET KRUIS

Op de liturgische kalender wordt het feest van Kruisverheffing gevolgd door de gedachtenis van Onze-Lieve-Vrouw van Smarten. Op 15 september herdenken we inderdaad het leed dat Jezus' moeder heeft doorstaan aan de voet van het kruis.

De apostel Paulus schreef al dat een gekruisigde Christus een struikelblok was voor de joden en een dwaasheid voor de heidenen. Voor de volgelingen van Christus daarentegen is het kruis hét symbool bij uitstek van de Verlossing. Voor christenen staat het kruis symbool voor de verrijzenis van de Heer – we vieren nooit een dode Christus, maar een Christus die voor ons gestorven is en die nu met de mensheid aan de rechterhand van de Vader zit. We geloven ook dat Maria, zijn moeder, in de hemel is opgenomen. Ze is verenigd met Hem. Toch vergeten we niet dat Jezus door het lijden en de dood is gegaan en dat Maria hem op die lijdensweg terzijde heeft gestaan.

ZEVEN ZWAARDEN

Op 15 september, gedachtenis van Onze-Lieve-Vrouw van Smarten, staan we stil bij het medelijden dat Maria toont voor de zondaars – net zoals haar Zoon. De voorspelling van Simeon komt uit aan de voet van het kruis: ze krijgt een steek in haar moederhart (vgl. Lc 2, 35) door het leed dat de Onschuldige, uit haar vlees geboren, wordt aangedaan. Zonder twijfel heeft Maria gehuild bij het zien van het gemartelde lichaam van haar Zoon. Haar discretie belet ons om haar pijn en verdriet te peilen. De christelijke iconografie suggereert de omvang ervan door Maria traditioneel af te beelden met een hart dat doorboord wordt door zeven zwaarden.

De zwaarden staan voor Maria's 'weeën' of 'smarten'. Dat zijn zeven pijnlijke momenten waarmee Maria tijdens haar leven werd geconfronteerd, en die we ook in de evangeliën vinden: de voorspelling van Simeon, de vlucht naar Egypte, de verdwijning van Jezus gedurende drie dagen, haar ontmoeting met haar Zoon die zijn kruis draagt,

Maria die aan de voet van datzelfde kruis staat, de kruisafneming en de graflegging.

NIET DE MAKKELIJKSTE WEG

Maria, Onze-Lieve-Vrouw van Smarten, leert ons dat Jezus volgen niet altijd de makkelijkste keuze is. Hem volgen is kiezen voor een kronkelige en soms pijnlijke weg, maar wel een die ons naar het licht voert. Op de ochtend van Pasen wordt alles helder voor de moeder van de Verlosser. Ze ziet dat haar geloof haar niet heeft beschaamd: ze had gelijk, haar Zoon is de langverwachte Messias. Wanneer ook wij ons daarvan bewust worden, groeit onze hoop tegenover elke vorm van lijden die ons kan overkomen.

Maria houdt van elk van haar kinderen. Bijzondere aandacht schenkt ze aan hen die, net

r en met elkaar

BID JE MEE?

Onze gemeenschappelijke gebedsno-
veen begint op maandag 7 september
en eindigt op dinsdag 15 september
(Onze-Lieve-Vrouw van Smarten).
Je deelt zoals steeds in de eucharistie-
viering die dagelijks wordt opgedragen
voor alle abonnees en voor onze over-
ledenen. In gebed verbonden +

zoals haar Zoon tijdens zijn laatste uren op
aarde, gebukt gaan onder het lijden, afzien
van de pijn of het slachtoffer worden van de
boosheid van hun medemensen. Maria ziet ons
graag, eenvoudigweg omdat we haar zonen en
dochters zijn volgens de wil van Christus aan
het kruis (vgl. Joh 19, 25-27). En wij, hoe gaan
wij om met het lijden? Met ons leed, met dat
van de anderen? Laten we hen die lijden, die
aan hun bed gekluisterd zijn, voelen dat we
aan hun zijde staan? Misschien is dat wel het
moeilijkste: ons laten raken door andermans
leed, ons medelijden écht tonen. Moge Maria's
voorbeeld ons inspireren.

Laten we voor en met elkaar bidden.

pater Ghislain Kasereka, montfortaan

INTENTIES

Voor een goede uitslag van neurologie – Voor een
goed en volledig herstel na kanker – Voor vrede
tussen broer en zus – Voor een positieve bereke-
ning en goedkeuring van mijn pensioen – Voor
nieuwe herlaadpunten in Christus – Voor het
welslagen van een operatie van twee familieleden –
Voor genezing van een bedrijfsleider, voor een
positieve oplossing voor het vinden van nieuwe
werknemers – Voor nieuwe spirituele vrienden
met wie ik mijn geloof kan delen en verder op
weg kan gaan – Voor vrede in onze familie en in
de wereld – Voor genezing en herstel – Voor een
gunstige beslissing voor mijn pensioen – Voor
onze parochies – Voor roepingen – Voor mijn
nichtje, opdat ze gedoopt zou worden – Voor
U., dat hij nieuwe wegen mag vinden – Voor een
goede en veilige thuiskomst.

Uit dank: Voor het welslagen van de operatie
van mijn man – Leuven: voor een geslaagde
medische ingreep – Hoegaarden: dank aan
Onze-Lieve-Vrouw voor een bijzondere intentie.

*Aarzel niet om ons je gebedsintenties te bezorgen:
middelares@mariaaalcenrum.be of telefonisch,
016 30 82 12. Langs deze weg kun je ook missen
aanvragen.*

VOOR ONZE OVERLEDENEN

Ardoosie: mevr. Godelieve Gobbin – Boom:
mevr. Maria (Lucia) Somers – Evergem: mevr.
Marie-Regine Bauwens – Genk: dhr. Hubert
Olijff – Genk: mevr. Philomena Bellen – Hasselt:
pater Fernand Heirman – Kessel-Lo: mevr. Hilda
Meulemans – Philippeville: mevr. Mariette Pa-
quet – Oetingen: dhr. Pierre Theunis – Ooster-
zele: mevr. Van Cortenbosch – Oudenaarde:
mevr. Denise Nachtergaele – Ternat: mevr.
Magda Van de Straeten – Zoerle-Parwijs:
mevr. Emma D'hondt.

Lijst afgesloten: 28 juli.

Wie helpt?

Geef Maria's boodschap door!

Je helpt ons met een gift op:
IBAN: BE12 0000 4099 1792
BIC: GEBABEBB
Met vermelding van 'Steunfonds'.
Je ontvangt er een bevestiging van.
Elk bedrag is welkom.
In je testament kun je naast familie en vrienden ook *Maria, middelares en koningin* opnemen.
Als je meer wilt weten over een testament opstellen en een schenking, vraag dan bij ons gratis de Steunfondsbrochure.

Wil je meer informatie?
Neem dan contact op met het secretariaat:
016 30 82 10

pater Jos Van den Bergh,
directeur

Gratis tombola voor alle abonnees!

WINNAARS SEPTEMBER 2026

Bedevaart naar Lourdes

100865 mevr. Hilde Baert

Otegem

Medaille OLV en Kindje Jezus

101960 mevr. Kockaert-Pauwels

Wemmel

Boekje: *Zolang er leven is* (Kris Gelaude)

916067 zr. Helena Hermans

Beverlo

103426 zr. Lieve De Munter

Heule

101755 mevr. Van Ransbeke-Saerens

Buggenhout

Boek: *Maak kennis met de Bijbel*

103491 mevr. Trees Daenens-Verfaillie

Zwevegem

264453 mevr. Lieve De Landtsheer

Kalken

Kader Heilige Familie

101356 mevr. Maria Van Cauter

Genk

Sleutelhanger OLV van de Weg / keerzijde Montfort

124359 mevr. Julienne Curinckx

Mol

Pillendoosje OLV van altijddurende bijstand

102040 mevr. Augusta Blockx

Retie

100384 mevr. Paula Vander Hoeven

Boortmeerbeek

REGLEMENT:

- De winnaar van de hoofdprijs moet laten weten dat zij/hij de reis aanvaardt, in de maand dat zij/hij gewonnen heeft of in de maand die erop volgt, bij: Montfort-Bedevaarten, Diestsevest 55, 3000 Leuven – tel. 016 30 82 11 – e-mail: bedevaarten@mariaalcentrum.be
- De gewonnen bedevaarten zijn geldig vanaf de maand waarin men wint tot dezelfde maand van het volgend jaar. De bedevaarten zijn overdraagbaar op een andere persoon, maar dan moet de winnaar de Montfort-Bedevaarten hiervan schriftelijk verwittigen.
- De gewonnen prijzen worden zonder bericht vooraf en zonder kosten opgestuurd. Voor de gewonnen bedevaarten en prijzen wordt in geen geval geld uitgekeerd in de plaats van de prijzen.

LOURDES IN BELGIË

Oplossing

(juli-augustus 2026)

Deze Lourdesgrot, 'de grot van Klotbroek', is te vinden in de Wetzandstraat in Genk. De grot uit 1960 werd volledig afgebroken en in 2014 door buurtbewoners heropgebouwd met de originele stenen.

Waar staat deze Lourdes-grot?

Je vindt de oplossing in het oktober-nummer!

QUIZVRAAG